

holdet er det, at det vilde være godt, om disse Tilskudsregler blev kritisk gennemgaaet.

Jeg vil dernæst rette en Forespørgsel til den højtærede Finansminister. Fra Sparekommissionen fremkom der i Sommer en Udtalelse om Avancementsforholdene for Amtstuernes Personale. Medens Forholdet i de sidste 25 Aar, saa vidt jeg ved, har været det, at Amtsforsvalterpladserne er blevet besat med Embedsmænd fra den røde Bygning, henstiller Sparekommissionen, at Forholdet fremtidig vil blive det, at Amtstuefuldmægtigene i Konkurrencen om Amtsforsvalterpladserne kommer til at staa paa lige Fod med Centraladministrationens Embedsmænd. Siden Sparekommissionen har afgivet sin Betænkning, er der foregaaet en Udnævnelse af en Amtsforsvalter, nemlig ovre i Ribe. Jeg vil om denne Udnævnelse sige, at den højtærede Regerings Presse i Vestjylland paa det stærkeste har kritiseret, at man ikke netop her benyttede Lejligheden til at udnævne til Amtsforsvalter den paagældende Amtstuefuldmægtig, idet man efter denne Preses Udsagn der havde en Mand, der var i højeste Grad kvalificeret til Pladsen. Personlig kender jeg ikke den paagældende Mand; men hvis det er Tilfældet, som Aviserne har skrevet, synes jeg, at her havde været en naturlig Lejlighed, efter at Sparekommissionen har udtalt denne Opfattelse, for Regeringen til i Handling at vise Imødekommehed overfor Amtstuernes Personale. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke, saaledes som jeg forstod, da Spørgsmaalet behandlede, i Rigsdagen, er enig i Sparekommissionens Opfattelse, at Amtstuefuldmægtigenes Personale fremtidig konkurrerer paa lige Fod med Centraladministrationens Embedsmænd om Amtsforsvalterstillingerne.

Jeg vil dernæst rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg henlede dei Fjor den højtærede Ministers Opmærksomhed paa de uholdbare Tilstande, som i en Aarrække har hersket ved Kolkilde Baadehavn paa Øen Fur. Jeg vil gerne erindre om, at Fiskeribefolkningen paa Fur uden Støtte i 1911 har bygget sin Havn, at den under en Storms Odelæggelse i 1921 uden Støtte fra nogen Side har uddybet Havnen og støbt den i Beton, og at

Befolkningen nu i en Aarrække har ført en fortvivlet Kamp mod denne Havns Tilsanding. Da Befolkningen i 1915 androg Staten om en Bevilling til Forlængelse af Molen til Værn mod Tilsanding, stillede man sig fra Myndighedernes Side paa det Standpunkt, at man maatte prøve, om den nuværende Mole ikke var tilstrækkeligt Værn, naar der fandt en grundig Uddybning Sted. Derefter fandt denne Uddybning Sted i 1919. Den foraarsagede betydelige Bekostninger ogsaa fra Befolkningens Side, men Tilsandingen fortsattes. Det var derfor rimeligt, at man i Fjor paa ny androg Staten om under Hensyn til de store Byrder, Befolkningen allerede hidtil har baaret vedrørende denne Havn, at lade den nævnte Forlængelse af Molen udføre. Jeg paakaldte da den højtærede Trafikministers Velvillie overfor dette Andragende, og jeg gjorde det med god Fortrøstning, idet jeg var overbevist om, at man sjældent kom til Staten med Krav, der var saa godt underbygget ved egen Offervillighed, ved Ønsket om selv at yde til den yderste Evne, og jeg gjorde det ogsaa under Hensyn til de store Erhvervsinteresser, der knytter sig til denne Sag.

Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at der paa Øen Fur i 1921 fandtes 58 Motorbaade til en Værdi af 172 000 Kr.; desuden 45 Sejlskibe og Smaabaade til en Værdi af 14 000 Kr., og at Totalværdien af Fiskeriet i 1921 var 418 000 Kr. Jeg vil ogsaa gerne takke Ministeren, fordi han i Fjor søgte Bevilling til en Oprensning af Indsejlingen til Havnen, saaledes at Lukning af Havnen ved Tilsanding blev hindret sidste Sommer; jeg skal dog sige, at denne Oprensning kun kostede Staten nogle faa Hundrede Kroner. Samtidig maa jeg imidlertid stærkt beklage, at det indsendte Andragende ikke blev Udgangspunktet for en endelig Ordning fra Statens Side vedrørende denne Havn, og jeg maa have Lov til i Dag at sige til den højtærede Minister — jeg tror heller ikke, Ministeren i og for sig vil være uenig med mig deri —, at en saadan endelig Ordning *maa* komme snart, Staten kan i Henhold til den Stilling, den har taget overfor andre Fiskerihavne og andre Fiskeriinteresser her i Landet, ikke unddrage sig en effektiv Støtte til Sikring af den nødvendige Landingsplads for Fiskerne paa Fur.